

Posudek diplomové práce Adély Rozbořilové Josef Čapek V barokním temnosvitu

Diplomová práce Adély Rozbořilové vychází z pozdní krátké stať Josefa Čapka V barokním temnosvitu. Zabývá se Čapkovým angažmá ve výboru barokní výstavy roku 1938, a širěji tehdejší zájmem o baroko. Práce se soustředí na otázky vztahu výtvarného vidění a literární tvorbu Josefa Čapka. Esej o malířské technice „chiaroscuro“ iniciuje analýzu pozdních literárních textů.

Adéla Rozbořilová produktivně podrobně stopuje texty Kulhavého poutník a Psáno do mraků. Upozorňuje na dva „zdroje“, které se v souvislosti s psaním Josefa Čapka objevují, na dva „barokní francouzské“ myslitele Michel de Montaigne a Blaise Pascala. Diplomantka připomíná paralelismus typu filozofického uvažování Čapka a Montaigna, tak jak na něj poukázali Václav Černý a Jiří Opelík, a také paradoxnost myšlenek B. Pascala. Diplomantka nechce vést jednoduchou paralelu mezi těmito autory a Josefem Čapkem, hledá hlubší souvislosti, které by osvětlily vztahy vizuality a slovesnosti. Průvodci na této cestě jsou jí Jiří Opelík, Petr Málek, a teorie vizuality v literatuře Alice Jedličkové a Stanislavy Fedrové, a Myšlení obrazem filozofii Miroslava Petříčka.

Nejde tedy jen o Josefa Čapka, ale určitý způsob psaní, v němž výrazně dominuje vizuální složka. Nebo jinak řečeno, sleduje postupy, kdy je formováno slovo obrazem. Inspirativně se tak dostává do souvislostí nečasové výtvarné medium a nečasová lyričnost fragmentárního aforistického psaní.

Téma diplomové práce není vůbec jednoduché. Bylo zvoleno s ohledem na úspěšnou bakalářskou práci, v níž se Adéla úspěšně vyrovnala s jinou intermediální problematikou, vztahem hudby a slova v tvorbě E.F. Buriana. Analýza pozdní literární tvorby Josefa Čapka nebyla neproblematická a vyžadovala pečlivé promyšlení. Adéla Rozbořilová myslím dobře absorbovala teoretické impulsy sekundární literatury a dokázala ji využít funkčně nejen jako specifickou dekoraci. Je citlivá i k literárně historickému kontextu.

Diplomová práce má tedy obě polohy jak literárně historickou a také teoretickou. A v obou podle mého názoru diplomantka osvědčuje své schopnosti literárněvědné práce.

Diplomová práce není uspěchaná a vznikala dlouho. Z hlediska školitelky jde o práci velmi dobrou, právě zájmem diplomantky vyřešit nesnáze, pro myslivost a svébytnou soustředěnost.

Ráda proto doporučuji diplomovou práci k obhajobě, jeví se mi jako plně dostačující a odpovídající nároků kladeným na diplomovou práci. Navrhuji známku výborně podle průběhu obhajoby.

Libuše Heczková

V Praze 1. 9. 2018